

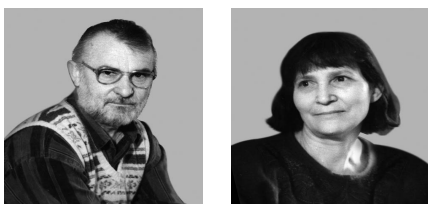
О. В. Юрченко-Микита

Іванчо

ІВАНЧО – подружжя митців:

Мігаль Балінтович (05. 03. 1942, с. Дешковиця, нині Іршав. р-ну Закарп. обл.) та **Марія Федорівна** (15. 08. 1942, Ужгород) – майстри різьблення на дереві. Члени НСХУ (1988). Лауреати обл. премії у галузі образотвор. мистецтва ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (2002). Закін. Ужгород. училище приклад. мистецтва (1961; викл. [І. Гарапко](#), [В. Звенигородський](#), [О. Петкі](#), [В. Свида](#)). Від 1962 працювали на ф-ці «Художпром» (Ужгород); 1967 організували цех для виробництва сувенірів у м. Пенза (РФ); від 1970 – у Закарп. худож. фондї (Ужгород). Учасники обл. (від 1970), всеукр. (від 1988) мистецьких виставок. Персон. – в Ужгороді (1987, 1993, 2002). Для творчості І. характерні врівноваженість; лінія то біжить краєм криволіній. форми, то напнута струною, то зібгана, часом барокова, найчастіше сецесійна. Володіють широким діапазоном твор. і тех. можливостей. Окремі роботи зберігаються у Закарп. ХМ, Закарп. укр. муз.-драм. театрі, Пензен. ХМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

декор. пластика – «Тріо», «Сонце» (обидва – 1971), «Олень» (1972), «Натюрморт» (1973), «Воля» (1975), «Коник», «Птахи», «Щастя» (усі – 1976); пластична композиція «Свято врожаю» (1977); декор. решітка (1980); декор. пластика – «Верховинка», «Хор» (обидва – 1981); декор. композиція «Свято» (1982–83); декор. годинник «Знаки зодіаку» (1984); декор. пластика та композиція «Капітелі» для олімп. спорт. бази в Києві (1987); декор.-простор. композиція «Ритми Карпат» (1988; усі – співавт.).

Рекомендована література

1. Художники Закарпаття: Альбом. Уж., 2000;
2. Марія та Михайло Іванчо: Каталог. Уж., 2002;
3. Сирохман М. Дерев'яна скульптура родини Іванчів // ОМ. 2007. № 1;
4. Художники Закарпаття: До 75-річчя Закарпатської організації НСХУ. Уж., 2021.

Бібліографічний опис:

Іванчо / О. В. Юрченко-Микита// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13489>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).